

Erasmus+ očima studujícího FHS: první dojmy z Norska

20.1.2026 - | Fakulta humanitních studií UK

S vyhlášením hlavního výběrového řízení na semestrální výjezdy Erasmus+ pro akademický rok 2026/27 bychom se s Vámi chtěli podělit o zpětnou vazbu studenta Jana Kutila, který na FHS studuje magisterský program Elektronická kultura a sémiotika a tento zimní semestr tráví na Norwegian University of Science and Technology (NTNU) v Norsku.

Jeho zpětná vazba vystihuje pocity, které vyjíždějící studující často zažívají právě na začátku výjezdu – i přesto, že každý míří na jinou univerzitu, do jiného města či země. Tyto první dojmy se v průběhu pobytu, nebo k jeho konci, mohou proměnit, prohloubit, nebo se dokonce úplně lišit.

Pokud stále váháte, zda je Erasmus tou správnou volbou právě pro Vás, věříme, že tato autentická výpověď Vám může dodat odvalu k podání přihlášky a zároveň Vás inspirovat v představě, jak by mohl vypadat právě Váš vlastní Erasmus.

„Je to pro mě dřív nezažitá změna. Jiné město a jiný národ, to člověk občas zažívá, ale co je zcela nové, je míra, s jakou člověk interaguje s mezinárodním kolektivem, jak vede svou každodennost v nových cenách, uvnitř nových zdí a různých skupin nových tváří, řečí, kultur a zvyků. Vyprávění nebo psaní o takových věcech je vždycky plné romantiky a příběho-tvorby, bez které se zkušenost jen stěží předává – realita je ale občas hrubě a krutě banální. Věci jsou zkrátka jiné a o jejich jinakosti vás informuje každý smysl vašeho těla, nejenom rozum a vědomá úvaha. Je to takový vnitřní až fyzický pocit jinakosti. Asi nebude nepravděpodobné si myslet, že tyhle vjemy jsou nervozita, novost, zostření smyslů a myšlení, které v novém prostředí hledají stabilitu, bezpečí a identifikují nežádoucí, otravné, strašidelné.

Mám hezké bydlení, průměrně nepořádné ale dobrácké spolubydlící, počítám peníze, ale nestrádám, přizpůsobuji oblékací návyky novému podnebí, které je spíš než studené hlavně nesmírně proměnlivé, což je jeho zásadnější aspekt, na který je potřeba dbát. Občas se cítím pohodlně a domácky a jindy jako cizák, který má k opravdovému domovu tak moc daleko. Je to jen hrstka dní, co jsem tady, a jsem proto zvědavý, kam se moje adaptace a moje myšlení posune dál. Město je krásné, civilizované, uzpůsobené lidskému pohybu a všelijakým aktivitám. Je situováno pro nás vnitrozemce až směšně romanticky, tedy o pohledy do hor, lesů, kopců, nočních světél města, fjordů, moře, mraků a všelijakých dojmavých lomů slunečního světla tu není nouze. Příroda je tu úchvatná a u toho tak moje schopnost ji jakkoliv popisně pojmut končí.

Stýská se mi, ani ne tak moc po lidech a aktivitách, jako spíš po jistotách a samozřejmostech mého domácího života, které se teď tak moc zviditelňují, i když dřív o ně mysl jen málokdy zavadila. Myslím, že tenhle poměr stýskání se časem otočí. Jistota se stane každodenností, ale duše bude tíhnout k tvářím, hlasům a ostatním duším, co zůstaly v domovině.

Univerzita je krásná, plná života, plná novot. Je to skutečně aktivní a zároveň důstojné místo, ve kterém by měl hledat inspiraci jak jednotlivci, tak třeba i naše instituce. Byť si myslím, že ať už Karlova univerzita obecně, nebo i Fakulta humanitních studií jsou tomuhle místu důstojnými rivaly stejně jako partnery (hlavně partnery) – ostatně UK je větší než NTNU. Lidé jsou tu hodní, nápomocní, většinou usměvaví, když je k nim přistupováno vstřícně. Mám rád svět, který tyto charakteristiky má. Mezinárodní komunita je samozřejmě mnohem verzatilnější. Někteří jsou aktivní, společenší, sportovní, ne tak moc studijní, jiní zase poklidní, uzavřenější, mírnější v aktivitách,

rozhodnutích i projevech. Už jsem stihl zažít jak společenskou zábavu, tak samotu a ticho. Je samozřejmě velmi zodpovědné a niterné rozhodnutí, jak si každý, kdo tu je, tyhle podoby světa hodlá dávkovat ve svém životě.

Od začátku univerzitních studií jsem se cítil v akademii nejlépe. Mám rád školu, přednášky, témata, vzdělané vyučující i hemžení v budovách, co slouží k univerzitním setkáním stejně jako ke studiu. Tady to není jiné. Na kampusu i přímo při studiu se mi čas tráví pokojně. Věřím, že v tomhle prostředí budu moci i efektivně pracovat na své diplomové práci (ale zatím nespěchám, pořád je ještě venku často krásně :)).

Nejsem beze strachu, ale pořád jsem rád za možnost tu být. Nejsem ani bez úzkosti, ale neopouští mě odhodlání. Uvidím, co přinese budoucnost.“

Podrobné informace k hlavnímu výběrovému řízení programu Erasmus+ naleznete na webu ZO FHS, zde: <https://international.fhs.cuni.cz/INT-18.html>

<https://fhs.cuni.cz/FHS-2997.html?locale=cz&news=28066>